

**Ordonanța Tribunalului din 2 iulie 2013 — Mederer GmbH/OAPI — Katjes Fassin (SOCCER GUMS)**

(Cauza T-258/12) <sup>(1)</sup>

(„*Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului*”)

(2013/C 233/17)

Limba de procedură: germana

**Părțile**

Reclamantă: Mederer GmbH (Fürth, Germania) (reprezentanți: O. Ruhl și C. Sachs, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Marten și R. Pethke, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich s. Rhein, Germania) (reprezentanți: T. Schmitz și C. Osterrieth, avocați)

**Obiectul**

A acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 10 aprilie 2012 (cauza R 225/2011-4) privind o procedură de opoziție între Mederer GmbH și Katjes Fassin GmbH & Co. KG

**Dispozitivul**

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată ale pârâtului.

<sup>(1)</sup> JO C 217, 21.7.2012.

**Recurs formulat la 14 februarie 2013 de Z împotriva Hotărârii din 5 decembrie 2012 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexe F-88/09 și F-48/10, Z/Curtea de Justiție**

(Cauza T-88/13 P)

(2013/C 233/18)

Limba de procedură: franceza

**Părțile**

Recurent: Z (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

**Concluziile**

Recurentul solicită Tribunalului:

- declararea cererii de recurs ca admisibilă;
- declararea acesteia ca întemeiată;
- prin urmare, anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 5 decembrie 2012 pronunțate în cauzele conexe F-88/09 și F-48/10, Z/Curtea de Justiție a Uniunii Europene;
- pronunțarea în conformitate cu cererile de sesizare a instanței în cauzele F-88/09 și F-48/10;
- obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată efectuate la ambele instanțe;
- rezervarea în favoarea recurentului a tuturor celorlalte drepturi, sume datorate, mijloace și acțiuni.

**Motivele și principalele argumente**

În susținerea recursului, recurentul invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa de imparțialitate a Camerei a treia a TFP.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unei căi de atac efective, întrucât TFP i-a limitat intervenția împotriva instituțiilor.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe necompetența doamnei judecătore Rofes i Pujol de a se pronunța asupra cererii de recuzare a domnului judecătore Van Raepenbusch.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la un proces echitabil din cauza lipsei posibilității de a declara apel împotriva deciziei TFP de respingere a cererii de recuzare a unui judecătore.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la probe și a obligației de a stabili adevărul material al motivelor AIPN aflate la originea deciziei de schimbare a repartizării și a deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că decizia de schimbare a repartizării fusese adoptată exclusiv în interesul serviciului în sensul articolului 7 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că există o echivalență a posturilor în sensul articolului 7 din statutul menționat.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat.

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi declarat inadmisibilă cererea de reparare a prejudiciului care a rezultat din publicarea în interiorul instituției a deciziei de schimbare a repartizării, în condițiile în care recurentul nu era obligat să inițieze o procedură administrativă precontencioasă pentru valorificarea cererii de despăgubire.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că comitetul însărcinat cu reclamațiile era competent să adopte o decizie cu privire la reclamația recurentului.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, întrucât TFP nu a statuat că pârâta a încălcat articolele 1-3 din Anexa IX la Statutul funcționarilor, precum și dreptul la apărare și principiul contradictorialității în cursul procedurii disciplinare.

târziu 2007, în cuantum de 375 295 de euro, 204 996 de euro și, respectiv, 90 130 de euro, care include suma forfetară de 4 000 de euro plătită deja, pe lângă regularizarea drepturilor sale de pensie prin plata cotizațiilor corespunzătoare;

- a sumei de 55 000 de euro, pe lângă cuantumul de 15 000 de euro plătit deja, pentru prejudiciul moral suferit ca urmare a menținerii situației sale administrative neregulate, în pofida, printre altele, a Hotărârilor Tribunalului din 20 aprilie 2005 și din 6 octombrie 2009 și a Hotărârii din 13 decembrie 2007 a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, precum și a deciziei din 23 aprilie 2007 a AIPN de a admite reclamația depusă de recurentă la 4 septembrie 2006;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

**Recurs introdus la 24 mai 2013 de AK împotriva Hotărârii din 13 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-91/10, AK/Comisia**

(Cauza T-288/13 P)

(2013/C 233/19)

Limba de procedură: franceza

**Părțile**

Recurentă: AK (Esbo, Finlanda) (reprezentați: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

**Concluziile**

Recurenta solicită Tribunalului:

- să declare și să pronunțe:
  - anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 martie 2012 în cauza F-91/10, AK/Comisia Europeană;
  - obligarea Comisiei la plata către recurentă:
    - a unei indemnizații pentru pierderea unei șanse de 95 % de a fi promovată la gradul A4 în cadrul exercițiului de promovare 2003, 2005 sau cel mai

**Motivele și principalele argumente**

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept întrucât TFP s-ar fi întemeiat pe rapoarte de evaluare a carierei (REC) pe care le-ar fi eliminat el însuși din dezbateri (în ceea ce privește punctele 55, 56, 73 și 87 din hotărârea atacată).
2. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept cu ocazia evaluării prejudiciului moral și pe o încălcare a principiului proporționalității, întrucât TFP a redus evaluarea prejudiciului moral la 15 000 de euro ținând seama numai de întârzierea deosebit de semnificativă în întocmirea diferitelor REC și a limitat întinderea prejudiciului moral la perioada în care recurenta se afla încă în activitate, fără a ține seama de alți parametri, precum starea de incertitudine și de neliniște a recurente în ceea ce privește viitorul său profesional după perioada în care se afla încă în activitate (în ceea ce privește punctele 63 și 83 și următoarele din hotărârea atacată).
3. Al treilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept la momentul evaluării prejudiciului cauzat de pierderea unei șanse de a fi promovată și pe o încălcare a obligației de motivare întrucât TFP nu ar putea să concluzioneze numai pe baza punctelor de merit și a pragurilor de promovare că probabilitatea de promovare a recurente era scăzută, pe de o parte, iar TFP ar fi evaluat prejudiciul pierderii unei șanse de a fi promovată la 4 000 de euro în mod forfetar fără a oferi nici cea mai mică explicație cu privire la raționamentul care l-a condus la acest rezultat, pe de altă parte (în ceea ce privește punctele 71-73 și 89 și următoarele din hotărârea atacată).